The Parable of the Talents: A Stern Warning to Shepherds Who Refuse to Shepherd

Die Gelykenis van die Talente: 'n Streng Waarskuwing aan Herders Wat Weier om te Herder

才幹的比喻：對拒絕牧養之牧者的嚴厲警告

- Frank Leo 劉宗唐 משה הלוי *Φραγκίσκος Μωυσῆς Λευίτάκης*
משה לוין (לעווין)

I. How Most People Have Misread This Parable

I. Hoe Die Meeste Mense Hierdie Gelykenis Verkeerd Gelees Het

一、大多數人如何誤讀了這個比喻

The Parable of the Talents, found in Matthew 25:14–30, is arguably one of the most misappropriated passages in all of Scripture. In the popular imagination—shaped by motivational speakers, prosperity gospel preachers, and self-help authors—this parable has been reduced to a generic exhortation about "using your natural abilities" or "maximizing your potential." The word "talent" in English, having evolved from the Greek monetary unit into a term meaning "innate ability," has caused generations of readers to assume that Jesus was speaking about personal gifts such as singing, leadership, intelligence, or entrepreneurship. Under this reading, the parable becomes little more

than a baptized version of secular ambition: God gave you skills, so go make money, build a platform, and succeed in worldly terms.

Die Gelykenis van die Talente, gevind in Matteus 25:14–30, is waarskynlik een van die mees misgebruikte gedeeltes in die hele Skrif. In die populêre verbeelding—gevorm deur motiveringsprekers, voorspoedsevangelie-predikers en selfhelpskrywers—is hierdie gelykenis verminder tot 'n generiese aansporing oor "die gebruik van jou natuurlike vermoëns" of "die maksimalisering van jou potensiaal." Die woord "talent" in Engels, wat ontwikkel het van die Griekse geldeenheid na 'n term wat "aangebore vermoë" beteken, het geslagte lesers laat aanneem dat Jesus gepraat het oor persoonlike gawes soos sang, leierskap, intelligensie of entrepreneurskap. Onder hierdie lesing word die gelykenis niks meer as 'n gedoopte weergawe van sekulêre ambisie nie: God het jou vaardighede gegee, so gaan maak geld, bou 'n platform, en slaag in wêreldse terme.

才幹的比喻記載於馬太福音25章14至30節，可說是整本聖經中最被誤用的經文之一。在大眾的想像中——受到勵志演說家、成功神學傳道人和自助書籍作者的塑造——這個比喻被簡化為一種關於「善用你天賦才能」或「發揮你最大潛力」的泛泛勸勉。英文中的"talent"一詞，從希臘文的貨幣單位演變為「天賦才能」的意思，導致一代又一代的讀者以為耶穌在談論個人恩賜，例如歌唱、領導力、智力或創業精神。在這種解讀下，這個比喻不過是世俗野心的「受洗版本」：上帝給了你技能，所以去賺錢、建立平台、在世界的標準中成功吧。

This is a grievous misreading. As John MacArthur has repeatedly emphasized in his expository teaching, this parable is not about secular success or natural talent—it is about stewardship of divine truth and spiritual responsibility entrusted to those who serve the Master. MacArthur insists that the context of Matthew 24–25 is eschatological judgment, and the servants represent those who have been given the gospel and the responsibility to advance the Kingdom. Similarly, Charles Spurgeon, the "Prince of Preachers," warned in his sermons that this parable speaks directly to ministers of the

Word who have been entrusted with the treasury of divine revelation. Spurgeon wrote: "The talent is not thine own; it is thy Lord's money, and He will have it back with interest."

Dit is 'n ernstige wanlesing. Soos John MacArthur herhaaldelik beklemtoon het in sy uiteensettende onderrig, gaan hierdie gelykenis nie oor sekulêre sukses of natuurlike talent nie—dit gaan oor rentmeesterskap van goddelike waarheid en geestelike verantwoordelikheid wat toevertrou is aan diegene wat die Meester dien. MacArthur dring daarop aan dat die konteks van Matteus 24–25 eskatologiese oordeel is, en die diensknegte verteenwoordig diegene wat die evangelie en die verantwoordelikheid ontvang het om die Koninkryk te bevorder. Net so het Charles Spurgeon, die "Prins van Predikers," in sy preke gewaarsku dat hierdie gelykenis direk spreek tot bedienaars van die Woord wat die skat van goddelike openbaring toevertrou is. Spurgeon het geskryf: "Die talent is nie joune nie; dit is jou Here se geld, en Hy sal dit terugeis met rente."

這是一個嚴重的誤讀。正如約翰·麥克阿瑟在他的釋經教導中反覆強調的，這個比喻不是關於世俗的成功或天賦才能——而是關於對神聖真理的管家職分，以及託付給服事主人之人的屬靈責任。麥克阿瑟堅持認為，馬太福音24至25章的上下文是末世審判，而僕人代表的是那些被賦予福音及推進天國責任的人。同樣地，「講道王子」查爾斯·司布真在他的講道中警告說，這個比喻直接針對的是那些被託付神聖啟示寶庫的聖道執事。司布真寫道：「那才幹不是你自己的；那是你主人的錢，祂要連本帶利收回。」

N.T. Wright, in his extensive work on the parables within their Second Temple Jewish context, has argued that the parable must be read not as an endorsement of capitalism or personal ambition, but as a narrative about the faithfulness of Israel's leaders in stewarding the covenant promises of God—promises now fulfilled in Christ and entrusted to His appointed servants. Wright's reading pulls the parable away from individualistic self-improvement and grounds it firmly in the communal, covenantal responsibility of those called to lead God's people.

N.T. Wright, in sy uitgebreide werk oor die gelykenisse binne hul Tweede Tempel Joodse konteks, het geargumenteer dat die gelykenis nie gelees moet word as 'n ondersteuning van kapitalisme of persoonlike ambisie nie, maar as 'n narratief oor die getrouheid van Israel se leiers in die rentmeesterskap van God se verbondsbeloftes—beloftes wat nou in Christus vervul is en aan Sy aangestelde diensknegte toevertrou is. Wright se lesing trek die gelykenis weg van individualistiese selfverbetering en vestig dit stewig in die gemeenskaplike, verbondsmatige verantwoordelikheid van diegene wat geroep is om God se volk te lei.

賴特（N.T. Wright）在其關於第二聖殿猶太教背景下比喻的廣泛研究中指出，這個比喻不應被讀作對資本主義或個人野心的認可，而應被理解為一個關於以色列領袖是否忠心管理上帝盟約應許的敘事——這些應許如今在基督裡成就，並託付給祂所指派的僕人。賴特的解讀將這個比喻從個人主義的自我提升中抽離出來，牢牢地建立在那些被呼召帶領上帝子民之人的群體性、盟約性責任之上。

II. Famous Interpretations

II. Bekende Interpretasies

二、著名的詮釋

Throughout church history, the Parable of the Talents has received diverse but overlapping interpretations. The Church Fathers—Origen, John Chrysostom, and Augustine—generally understood the "talents" as representing divine gifts of grace, knowledge, and spiritual office. Chrysostom in particular identified the talents with the gifts of teaching, prophecy, and pastoral oversight. Augustine connected the parable to the ministerial responsibility of bishops and presbyters.

Deur die kerkgeskiedenis heen het die Gelykenis van die Talente diverse maar oorvleuelende interpretasies ontvang. Die Kerkvaders—Origenes, Johannes Chrysostomus en Augustinus—het die "talente" oor die algemeen verstaan as verteenwoordigend van goddelike gawes van genade, kennis en geestelike amp. Chrysostomus het veral die talente geïdentifiseer met die gawes van onderrig, profesie en pastorale toesig. Augustinus het die gelykenis verbind met die bedieningsverantwoordelikheid van biskoppe en presbiters.

在教會歷史中，才幹的比喻接受了多種但相互重疊的詮釋。教父們——俄利根、金口若望和奧古斯丁——普遍將「才幹」理解為代表神聖的恩典、知識和屬靈職分的恩賜。金口若望特別將才幹與教導、預言和牧養監督的恩賜聯繫起來。奧古斯丁則將這個比喻與主教和長老的事工責任相連。

In the Reformed tradition, John Calvin interpreted the talents as any gift God bestows—but with particular emphasis on the stewardship of the Word. Calvin wrote that those who suppress or hide the truth entrusted to them by God will face the severest judgment. The Puritan commentator Matthew Henry likewise emphasized that the parable addresses "ministers of the gospel" first and foremost, and only by extension the laity.

In die Gereformeerde tradisie het Johannes Calvyn die talente geïnterpreteer as enige gawe wat God skenk—maar met besondere klem op die rentmeesterskap van die Woord. Calvyn het geskryf dat diegene wat die waarheid wat God aan hulle toevertrou het, onderdruk of verberg, die strengste oordeel sal ondergaan. Die Puriteinse kommentator Matthew Henry het eweneens beklemtoon dat die gelykenis "bedienaars van die evangelie" eerstens en bo alles aanspreek, en slegs by uitbreiding die leke.

在改革宗傳統中，約翰·加爾文將才幹詮釋為上帝所賜的任何恩賜——但特別強調對聖道的管家職分。加爾文寫道，那些壓制或隱藏上帝託付給他們之真理的人，將面臨最嚴厲的審

判。清教徒註釋家馬太·亨利同樣強調，這個比喻首先針對的是「福音的執事」，其次才延伸到平信徒。

Derek Prince, in his teachings on spiritual accountability, consistently taught that the talents represent the measure of spiritual truth and revelation given to believers—particularly to those in teaching and leadership roles. Prince emphasized that God does not judge us by what we do not have, but by what we do with what we have been given. He warned that teachers of the Word bear a stricter judgment (James 3:1) and that the buried talent represents the refusal to impart truth to others.

Derek Prince het in sy onderrig oor geestelike aanspreeklikheid konsekwent geleer dat die talente die mate van geestelike waarheid en openbaring verteenwoordig wat aan gelowiges gegee is—veral aan diegene in onderrig- en leierskapsrolle. Prince het beklemtoon dat God ons nie oordeel op grond van wat ons nie het nie, maar op grond van wat ons doen met wat aan ons gegee is. Hy het gewaarsku dat leraars van die Woord 'n strenger oordeel dra (Jakobus 3:1) en dat die begrawe talent die weiering verteenwoordig om waarheid aan ander oor te dra.

葉光明（Derek Prince）在其關於屬靈問責的教導中，始終教導才幹代表給予信徒——特別是給予教導和領導崗位之人——的屬靈真理和啟示的分量。葉光明強調，上帝不是按我們所沒有的來審判我們，而是按我們如何使用所被賜予的來審判我們。他警告說，聖道的教師承受更嚴厲的審判（雅各書3:1），而被埋藏的才幹代表的是拒絕將真理傳授給他人。

Bishop Robert Barron, in his homiletic reflections, has spoken about the parable as a call to spiritual "investment"—not in financial terms, but in the sense of actively engaging one's faith, sharing it boldly, and refusing the temptation of spiritual timidity. Barron notes that the fearful servant's problem is not malice but passivity—a passivity that, in the context of ministry, becomes a form of betrayal.

Biskop Robert Barron, in sy homiletiese oordenking, het oor die gelykenis gepraat as 'n oproep tot geestelike "belegging"—nie in finansiële terme nie, maar in die sin van aktiewe betrokkenheid by jou geloof, om dit vrymoedig te deel, en om die versoeking van geestelike skugterheid te weerstaan. Barron merk op dat die vreesbevange dienskneg se probleem nie boosheid is nie, maar passiwiteit—'n passiwiteit wat, in die konteks van bediening, 'n vorm van verraad word.

羅伯特·巴倫主教（Bishop Robert Barron）在他的講道反思中，將這個比喻詮釋為對屬靈「投資」的呼召——不是財務意義上的，而是積極活出信仰、勇敢分享、拒絕屬靈膽怯之誘惑的意義。巴倫主教指出，那個恐懼的僕人的問題不是惡意，而是被動——在事工的背景下，這種被動成為一種背叛。

Voddie Baucham, in his robust exposition of the parable, connects it to the Great Commission and the responsibility of pastors to "make disciples"—not merely to gather audiences. Baucham warns against the entertainment-driven model of church where the Word is diluted and the gospel is buried beneath cultural relevance. Similarly, Robby Gallaty, in his emphasis on discipleship, has taught that the multiplication of talents is the multiplication of disciples—people trained and equipped in the faith who can themselves go and train others.

Voddie Baucham, in sy robuuste uiteensetting van die gelykenis, verbind dit met die Groot Opdrag en die verantwoordelikheid van pastore om "dissipels te maak"—nie bloot om gehore te versamel nie. Baucham waarsku teen die vermaaklikheidsgedrewe kerkmodel waar die Woord verwater word en die evangelie onder kulturele relevansie begrawe word. Net so het Robby Gallaty, in sy klem op dissipelskap, geleer dat die vermenigvuldiging van talente die vermenigvuldiging van dissipels is—mense wat opgelei en toegerus is in die geloof wat self kan gaan en ander oplei.

沃迪·鮑查姆（Voddie Baucham）在他對這個比喻的有力闡釋中，將其與大使命及牧師「使萬民作門徒」的責任相連——不僅僅是聚集聽眾。鮑查姆警告反對以娛樂驅動的教會模式，在那裡上帝的話被稀釋，福音被埋藏在文化相關性之下。同樣地，羅比·加拉提（Robby Gallaty）在他對門徒訓練的強調中教導說，才幹的倍增就是門徒的倍增——是在信仰中被訓練和裝備、能夠自己出去訓練他人的人。

Fr. Josiah Trenham, in his Orthodox exposition, reads this parable through the lens of the priestly vocation: the talent is the deposit of faith (*parakatathēkē*, cf. 1 Timothy 6:20, 2 Timothy 1:14), and the servant is the ordained minister whose sacred duty is to guard and transmit that deposit without alteration or diminishment.

Vader Josiah Trenham, in sy Ortodokse uiteensetting, lees hierdie gelykenis deur die lens van die priesterlike roeping: die talent is die deposito van geloof (*parakatathēkē*, vgl. 1 Timoteus 6:20, 2 Timoteus 1:14), en die dienskneg is die geordende bedienaar wie se heilige plig dit is om daardie deposito te bewaar en oor te dra sonder verandering of vermindering.

乔赛亚·特伦汉神父（Fr. Josiah Trenham）在他的東正教闡釋中，透過司祭聖召的視角來解讀這個比喻：才幹就是信仰的寄託（*parakatathēkē*，參照提摩太前書6:20，提摩太後書1:14），而僕人就是被按立的聖職人員，其神聖職責是不加改變、不予削減地守護和傳遞那信仰的寄託。

III. Understanding "Servants" – The Koine Greek

III. Die Verstaan van "Diensknegte" – Die Koiné Grieks

三、理解「僕人」——通用希臘文

The word translated "servants" in Matthew 25:14 is the Greek **δοῦλος** (*doulos*, plural *douloi*). This is not a casual or honorific term. In Koine Greek, *doulos* means a

bondslave—one who is entirely owned by and subject to a master (*kyrios*). The *doulos* has no independent will in the execution of his duties; his entire purpose is defined by the will of his master. He does not set his own agenda. He does not choose which tasks to perform and which to ignore. He is under authority and works for the master's purposes, not his own.

Die woord wat as "diensknegte" vertaal word in Matteus 25:14 is die Griekse **δοῦλος** (*doulos*, meervoud *douloi*). Dit is nie 'n informele of ereterm nie. In Koiné Grieks beteken *doulos* 'n slaaf—een wat geheel en al besit word deur en onderworpe is aan 'n meester (*kyrios*). Die *doulos* het geen onafhanklike wil in die uitvoering van sy pligte nie; sy hele doel word gedefinieer deur die wil van sy meester. Hy stel nie sy eie agenda nie. Hy kies nie watter take om te verrig en watter om te ignoreer nie. Hy is onder gesag en werk vir die meester se doeleindes, nie sy eie nie.

在馬太福音25章14節中被翻譯為「僕人」的詞，其希臘原文是 **δοῦλος**（*doulos*，複數形式為 *douloi*）。這不是一個隨意的或尊稱性的用語。在通用希臘文中，*doulos* 意指奴僕——一個完全被主人（*kyrios*）所擁有並臣服於主人的人。*doulos* 在執行職責時沒有獨立意志；他的全部目的由他主人的意志所定義。他不自行設定議程。他不選擇執行哪些任務、忽略哪些任務。他在權柄之下，為主人的目的而工作，而不是為自己的目的。

This is a critical hermeneutical key. As Dr. Michael Heiser noted in his work on divine council theology and the biblical worldview, understanding the ancient Near Eastern and Greco-Roman concepts of servitude is essential for grasping the weight of these parables. A *doulos* is not a freelancer. A *doulos* is not a volunteer. A *doulos* is bound—covenantally, legally, and existentially—to the will of his *kyrios*. When Paul calls himself a *doulos Christou Iēsou* (Romans 1:1), he is not expressing casual devotion; he is declaring total subordination to Christ's mission and message.

Dit is 'n kritieke hermeneutiese sleutel. Soos Dr. Michael Heiser opgemerk het in sy werk oor goddelike raadsteologie en die bybelse wêreldbeskouing, is die begrip van die Antieke Nabye Oosterse en Grieks-Romeinse konsepte van diensknegskap noodsaaklik om die gewig van hierdie gelykenisse te begryp. 'n *Doulos* is nie 'n vryskut nie. 'n *Doulos* is nie 'n vrywilliger nie. 'n *Doulos* is gebind—verbondsmatig, wetlik en eksistensieel—aan die wil van sy *kyrios*. Wanneer Paulus homself 'n *doulos Christou Iēsou* noem (Romeine 1:1), druk hy nie terloopse toewyding uit nie; hy verklaar totale ondergeskiktheid aan Christus se sending en boodskap.

這是一把關鍵的解經鑰匙。正如邁克爾·海瑟博士（Dr. Michael S. Heiser）在其關於神聖議會神學和聖經世界觀的著作中所指出的，理解古代近東和希臘羅馬的奴僕概念，對於把握這些比喻的分量至關重要。*Doulos* 不是自由職業者。*Doulos* 不是志願者。*Doulos* 在盟約上、法律上、存在性上都被綁定於他 *kyrios* 的旨意。當保羅稱自己為 *doulos Christou Iēsou*（羅馬書1:1）時，他不是在表達隨意的奉獻；他是在宣告自己完全隸屬於基督的使命和信息。

Dr. Craig Keener, in his magisterial commentary on Matthew, confirms that *doulos* in the first-century Mediterranean world carried the full weight of legal bondage and total obligation. The servant has a task, a job, a commission—and he is not free to do whatever he desires. His freedom exists only within the parameters of his master's instructions.

Dr. Craig Keener, in sy meesterlike kommentaar op Matteus, bevestig dat *doulos* in die eerste-eeuse Mediterreense wêreld die volle gewig van wettige slawerny en totale verpligting gedra het. Die dienskneg het 'n taak, 'n werk, 'n opdrag—en hy is nie vry om te doen wat hy begeer nie. Sy vryheid bestaan slegs binne die grense van sy meester se instruksies.

克雷格·基納博士（Dr. Craig Keener）在他關於馬太福音的權威註釋中確認，*doulos* 在第一世紀地中海世界中承載著法律束縛和完全義務的全部分量。僕人有任務、有工作、有使命——他沒有自由去做他想做的事。他的自由僅存在於他主人指令的範圍之內。

Pastor Stephen Tong, in his Reformed Evangelical theology lectures delivered across Asia, has powerfully articulated that the *doulos* of God is one who has surrendered his own intellectual autonomy to the authority of Scripture. The pastor-teacher is not a philosopher free to speculate—he is a steward bound to deliver the Master's message intact.

Pastoor Stephen Tong, in sy Gereformeerde Evangeliese teologie-lesings wat regoor Asië gelewer is, het kragtig geartikuleer dat die *doulos* van God een is wat sy eie intellektuele outonomie oorgegee het aan die gesag van die Skrif. Die herder-leraar is nie 'n filosoof wat vry is om te spekuleer nie—hy is 'n rentmeester wat gebind is om die Meester se boodskap ongeskaad oor te dra.

唐崇榮牧師（Pastor Stephen Tong）在他於亞洲各地發表的改革宗福音派神學講座中，有力地闡明上帝的 *doulos* 是一個已將自己的知識自主權降服於聖經權威之下的人。牧師-教師不是一個可以自由推測的哲學家——他是一個受約束的管家，必須將主人的信息完整地傳遞。

IV. Understanding "Talent" – The Koine Greek

IV. Die Verstaan van "Talent" – Die Koiné Grieks

四、理解「才幹」（塔蘭同）——通用希臘文

The word translated "talent" is the Greek **τάλαντον** (*talanton*, plural *talanta*). In the ancient world, a *talanton* was not an abstract concept of ability—it was a concrete unit of weight and monetary value. One talent was approximately 6,000 denarii, representing

roughly twenty years of wages for a common laborer. This was an enormous sum. The parable deliberately uses this extravagant figure to communicate the incalculable value of what the master entrusts to his servants.

Die woord wat as "talent" vertaal word, is die Griekse **τάλαντον** (*talanton*, meervoud *talanta*). In die antieke wêreld was 'n *talanton* nie 'n abstrakte konsep van vermoë nie—dit was 'n konkrete eenheid van gewig en monetêre waarde. Een talent was ongeveer 6 000 denarii, wat ongeveer twintig jaar se lone vir 'n gewone arbeider verteenwoordig het. Dit was 'n enorme bedrag. Die gelykenis gebruik doelbewus hierdie buitensporige syfer om die onberekenbare waarde te kommunikeer van wat die meester aan sy diensknegte toevertrou.

被翻譯為「才幹」的詞，其希臘原文是 **τάλαντον**（*talanton*，複數形式為 *talanta*）。在古代世界，*talanton* 不是一個關於能力的抽象概念——它是一個具體的重量和貨幣價值單位。一個塔蘭同約等於六千第納爾，大約相當於一個普通勞工二十年的工資。這是一筆巨額財富。比喻故意使用這個奢華的數字，來傳達主人託付給僕人之物那不可估量的價值。

Crucially, the *talanton* does not belong to the servant. The text is explicit: the master "delivered unto them his goods" (τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, *ta hyparchonta autou*—"his possessions," "his existing wealth"). The money is pre-paid capital—it is the master's investment, not the servant's earnings. The servant did nothing to earn it, does not own it, and must return it with increase. This is not a reward for past performance; it is an assignment, a commission, a stewardship.

Die *talanton* behoort nie aan die dienskneg nie—dit is van kritieke belang. Die teks is eksplisiet: die meester "het aan hulle sy besittings toevertrou" (τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, *ta hyparchonta autou*—"sy besittings," "sy bestaande rykdom"). Die geld is voorafbetaalde kapitaal—dit is die meester se belegging, nie die dienskneg se verdienste nie. Die dienskneg het niks gedoen om dit te verdien nie, besit dit nie, en moet dit met

vermeerdering teruggee. Dit is nie 'n beloning vir vorige prestasie nie; dit is 'n opdrag, 'n kommissie, 'n rentmeesterskap.

至關重要的是，*talanton* 不屬於僕人。經文明確說明：主人「把他的家業交給他們」（τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ，*ta hyparchonta autou*——「他的財產」、「他現有的財富」）。這筆錢是預付的資本——是主人的投資，不是僕人的收入。僕人什麼都沒做來賺取它，不擁有它，而且必須連本帶利歸還。這不是對過去表現的獎賞；這是一項任務、一個委託、一份管家職分。

As Dr. Chuck Missler noted in his verse-by-verse studies, the talent in this parable represents something of immeasurable worth that the Master (Christ) entrusts to His servants before His departure (the Ascension)—namely, the Word of God, the Gospel, the deposit of faith. The servant is a steward, not an owner. William Lane Craig, in his philosophical theology, has similarly emphasized that moral and spiritual obligations flow from the nature of one's relationship to God—and the servant-master relationship described here establishes absolute accountability.

Soos Dr. Chuck Missler opgemerk het in sy vers-vir-vers studies, verteenwoordig die talent in hierdie gelykenis iets van onmeetbare waarde wat die Meester (Christus) aan Sy diensknegte toevertrou voor Sy vertrek (die Hemelvaart)—naamlik die Woord van God, die Evangelie, die deposito van geloof. Die dienskneg is 'n rentmeester, nie 'n eienaar nie. William Lane Craig, in sy filosofiese teologie, het op soortgelyke wyse beklemtoon dat morele en geestelike verpligtinge voortvloei uit die aard van 'n mens se verhouding met God—en die dienskneg-meester verhouding wat hier beskryf word, vestig absolute aanspreeklikheid.

正如乍克·乘斯勒博士（Dr. Chuck Missler）在他的逐節研究中所指出的，這個比喻中的才幹代表主人（基督）在離開（升天）之前託付給僕人的無價之寶——即上帝的話語、福音、信仰的寄託。僕人是管家，不是擁有者。威廉·萊恩·克雷格（William Lane Craig）在他的哲學神

學中同樣強調，道德和屬靈義務源自一個人與上帝關係的本質——而這裡所描述的僕人-主人關係確立了絕對的問責。

Gary Hamrick, in his pastoral teaching through Cornerstone Chapel, has explained that the talents represent the "whole counsel of God" (Acts 20:27) entrusted to pastors. The money is God's truth—pre-paid, pre-established, unchangeable. The pastor does not create it, invent it, or modify it. He invests it by teaching it faithfully.

Gary Hamrick, in sy pastorale onderrig deur Cornerstone Chapel, het verduidelik dat die talente die "volle raad van God" (Handelinge 20:27) verteenwoordig wat aan pastore toevertrou is. Die geld is God se waarheid—voorafbetaal, voorafgevestig, onveranderlik. Die pastoor skep dit nie, vind dit nie uit nie, of verander dit nie. Hy belê dit deur dit getrou te onderrig.

蓋瑞·哈姆瑞克（Gary Hamrick）在他透過基石教堂（Cornerstone Chapel）進行的牧養教導中解釋說，才幹代表託付給牧師的「上帝的全部旨意」（使徒行傳20:27）。那筆錢是上帝的真理——預先支付的、預先確立的、不可更改的。牧師不創造它、不發明它、不修改它。他通過忠心教導來投資它。

V. The Servant with Five Talents – The Theologian

V. Die Dienskneg met Vyf Talente – Die Teoloog

五、領受五千的僕人——神學家

The servant who received five talents represents the richly equipped minister—the theologian who possesses deep knowledge of Scripture, commands the biblical languages of Hebrew and Koine Greek, is fluent in Aramaic, understands the Septuagint, the Targums, the intertestamental literature, the Dead Sea Scrolls, Second Temple Jewish hermeneutics, patristic commentaries, and the full breadth of what we

might call "biblical side content." This is the servant who has been given the most and from whom the most is expected.

Die dienskneg wat vyf talente ontvang het, verteenwoordig die ryklik toegeruste bedienaar—die teoloog wat diepgaande kennis van die Skrif besit, die bybelse tale van Hebreeus en Koiné Grieks bemeester, vloeiend is in Aramees, die Septuaginta verstaan, die Targoems, die intertestamentêre literatuur, die Dooie See-rolle, Tweede Tempel Joodse hermeneutiek, patristiese kommentare, en die volle breedte van wat ons "bybelse syinhoud" kan noem. Dit is die dienskneg wat die meeste ontvang het en van wie die meeste verwag word.

領受五千銀子（五塔蘭同）的僕人代表裝備豐富的事工者——那位擁有深厚聖經知識、精通希伯來文和通用希臘文這些聖經語言、通曉亞蘭文、理解七十士譯本、塔古姆譯本、兩約之間文獻、死海古卷、第二聖殿猶太解經學、教父註釋，以及我們所稱的「聖經旁支內容」之全部廣度的神學家。這就是被賦予最多、也被期望最多的僕人。

This servant went out and taught. He made five more servants like himself—people equipped with the same depth of understanding, the same linguistic tools, the same theological precision. He multiplied the Master's investment by producing others who could themselves teach, preach, and defend the faith at the highest level. This is the fulfillment of 2 Timothy 2:2: "And the things that thou hast heard of me among many witnesses, the same commit thou to faithful men, who shall be able to teach others also."

Hierdie dienskneg het uitgegaan en onderrig. Hy het vyf meer diensknegte soos homself gemaak—mense toegerus met dieselfde diepte van begrip, dieselfde taalkundige gereedskap, dieselfde teologiese presiesheid. Hy het die Meester se belegging vermenigvuldig deur ander voort te bring wat self kon onderrig, preek en die geloof op die hoogste vlak verdedig. Dit is die vervulling van 2 Timoteus 2:2: "En wat jy

van my gehoor het onder baie getuies, vertrou dit toe aan getroue mense wat bekwaam sal wees om ook ander te leer."

這個僕人出去教導了。他造就了五個像他自己一樣的僕人——裝備了同樣深度的理解、同樣的語言工具、同樣的神學精確性的人。他通過培養出能夠在最高水準上自己教導、講道和捍衛信仰的人，使主人的投資倍增了。這就是提摩太後書2:2的成就：「你在許多見證人面前聽見我所教訓的，也要交託那忠心能教導別人的人。」

Dr. Leighton Flowers, in his discussions on pastoral accountability, has emphasized that the servant who multiplies is the one who invests relationally—who pours into others, who disciples rather than merely broadcasts. The five-talent servant is not a celebrity; he is a reproducer. Cliffe Knechtle, in his decades of open-air evangelism and apologetics on university campuses, exemplifies this pattern: taking the full weight of theological knowledge and investing it directly into the minds and hearts of those who will hear.

Dr. Leighton Flowers, in sy besprekings oor pastorale aanspreeklikheid, het beklemtoon dat die dienskneg wat vermenigvuldig die een is wat verhoudings-belegend werk—wat in ander instort, wat dissipel maak eerder as om bloot uit te saai. Die vyf-talent dienskneg is nie 'n beroemdheid nie; hy is 'n voortbrenger. Cliffe Knechtle, in sy dekades van ooplug-evangelisasie en apologetiek op universiteitskampusse, beliggaam hierdie patroon: om die volle gewig van teologiese kennis te neem en dit direk in die verstand en harte van diegene wat sal luister te belê.

萊頓·弗勞爾斯博士（Dr. Leighton Flowers）在他關於牧養問責的討論中強調，那個倍增的僕人是以關係性方式投入的人——他傾注於他人、他門訓而不僅僅是廣播。五千銀子的僕人不是名人；他是複製者。克利夫·尼克特（Cliffe Knechtle）在他數十年於大學校園進行露天佈道和護教的事工中，體現了這種模式：將神學知識的全部分量直接投入到願意聆聽之人的思想和心靈中。

Jordan Peterson, though not a theologian in the ecclesial sense, has offered cultural commentary resonant with this point. Peterson has spoken about the catastrophic consequences of refusing to bear the burden one is capable of bearing—that to whom much is given, much is required, and that the refusal to speak truth when one possesses it constitutes a kind of spiritual death. His insistence that individuals must "say what they believe to be true" or suffer the internal corruption of self-betrayal echoes the moral logic of this parable, even if from a psychological rather than strictly theological framework.

Jordan Peterson, hoewel nie 'n teoloog in die kerklike sin nie, het kulturele kommentaar gelewer wat met hierdie punt resoneer. Peterson het gepraat oor die katastrofale gevolge van die weiering om die las te dra waartoe 'n mens in staat is—dat van wie baie gegee is, baie vereis word, en dat die weiering om waarheid te spreek wanneer 'n mens dit besit, 'n soort geestelike dood uitmaak. Sy aandrang dat individue moet "sê wat hulle glo waar is" of die interne korrupsie van selfverraad ly, weerklink die morele logika van hierdie gelykenis, selfs al is dit vanuit 'n sielkundige eerder as streng teologiese raamwerk.

喬丹·彼得森（Jordan Peterson），雖然不是教會意義上的神學家，卻提供了與這一點共鳴的文化評論。彼得森談到了拒絕承擔自己有能力承擔之重擔的災難性後果——多給誰，就向誰多要；當一個人擁有真理卻拒絕說出來，這構成了一種屬靈的死亡。他堅持個人必須「說出他們相信為真的話」否則就會遭受自我背叛的內在腐敗，這與這個比喻的道德邏輯相呼應——儘管是從心理學而非嚴格神學的框架出發。

John Lennox, the Oxford mathematician and Christian apologist, has similarly argued that intellectual gifts, particularly in the realm of theology and philosophy, carry an obligation to deploy them in service of truth. To possess great learning and to hide it—whether from fear of academic ridicule or cultural pressure—is to bury the talent.

John Lennox, die Oxford-wiskundige en Christen-apologeet, het soortgelyk geargumenteer dat intellektuele gawes, veral op die gebied van teologie en filosofie, 'n verpligting dra om dit in diens van die waarheid te ontplooi. Om groot geleerdheid te besit en dit te verberg—hetsy uit vrees vir akademiese bespotting of kulturele druk—is om die talent te begrawe.

牛津大學數學家和基督教護教家約翰·倫諾克斯（John Lennox）同樣指出，智識恩賜——特別是在神學和哲學領域——攜帶著將其用於服務真理的義務。擁有大量學問卻將其隱藏——無論是出於對學術嘲笑的恐懼還是文化壓力——就是埋藏才幹。

VI. The Servant with Two Talents – The Seminary Graduate

VI. Die Dienskneg met Twee Talente – Die Seminarie-afgestudeerde

六、領受二千的僕人——神學院畢業生

The servant who received two talents represents the well-trained but perhaps less linguistically specialized minister—the seminary graduate who may lack the massive philological background of the five-talent theologian, but who is nonetheless thoroughly versed in the Bible, in Christology, in Soteriology, in the core doctrines of the faith. He knows who Christ is, what Christ accomplished, and what the gospel demands.

Die dienskneg wat twee talente ontvang het, verteenwoordig die goed opgeleide maar miskien minder taalkundig gespesialiseerde bedienaar—die seminarie-afgestudeerde wat dalk die massiewe filologiese agtergrond van die vyf-talent teoloog ontbreek, maar wat nogtans deeglik onderlê is in die Bybel, in die Christologie, in die Soteriologie, in die

kernleerstellings van die geloof. Hy weet wie Christus is, wat Christus bereik het, en wat die evangelie eis.

領受二千銀子（兩塔蘭同）的僕人代表受過良好訓練但或許在語言學方面不那麼專業的事工者——神學院畢業生，他可能缺乏五千銀子神學家那龐大的文獻學背景，但他仍然精通聖經、基督論、救恩論以及信仰的核心教義。他知道基督是誰、基督成就了什麼、福音要求什麼。

This servant also went out and taught. He also produced others like himself—two more servants grounded in the fundamentals of the faith, equipped to understand and proclaim the gospel. He may not produce linguists or textual critics, but he produces solid, faithful disciples who know the doctrines of salvation, who can articulate the person and work of Christ, and who can themselves shepherd others in the truth. His multiplication is no less praiseworthy than that of the five-talent servant—indeed, the Master's commendation is identical for both: "Well done, good and faithful servant" (Matthew 25:21, 23).

Hierdie dienskneg het ook uitgegaan en onderrig. Hy het ook ander soos homself voortgebring—twee meer diensknegte gegrond in die grondbeginsels van die geloof, toegerus om die evangelie te verstaan en te verkondig. Hy mag dalk nie taalkundiges of tekskritiese geleerdes voortbring nie, maar hy bring soliede, getroue dissipels voort wat die leerstellings van verlossing ken, wat die persoon en werk van Christus kan artikuleer, en wat self ander in die waarheid kan herder. Sy vermenigvuldiging is nie minder lofwaardig as dié van die vyf-talent dienskneg nie—inderdaad, die Meester se lofuiting is identies vir albei: "Mooi so, goeie en getroue dienskneg" (Matteus 25:21, 23).

這個僕人也出去教導了。他也培養了像他自己一樣的人——兩個更多的僕人，扎根於信仰的基要真理，有能力理解和宣講福音。他可能不會培養出語言學家或經文批判學者，但他培養出堅實、忠心的門徒——認識救恩教義、能闡明基督的位格與工作、並能自己在真理中牧

養他人的門徒。他的倍增絲毫不亞於五千銀子僕人的價值——事實上，主人對兩者的嘉許是完全相同的：「好，你這又良善又忠心的僕人」（馬太福音25:21、23）。

This is a point of immense encouragement. As Ray Comfort has modeled in his decades of street evangelism, one does not need a doctorate in Semitic languages to be faithful. What one needs is the core message—the law and the gospel, sin and grace, repentance and faith—and the willingness to go out and invest it in others. Comfort's method is simple, direct, rooted in the Ten Commandments and the substitutionary atonement of Christ, and it has produced countless evangelists who use the same method. This is the two-talent servant at work: faithful reproduction of the essential deposit.

Dit is 'n punt van geweldige bemoediging. Soos Ray Comfort gemodelleer het in sy dekades van straatevangelisasie, het 'n mens nie 'n doktorsgraad in Semitiese tale nodig om getrou te wees nie. Wat 'n mens nodig het, is die kernboodskap—die wet en die evangelie, sonde en genade, bekering en geloof—en die bereidwilligheid om uit te gaan en dit in ander te belê. Comfort se metode is eenvoudig, direk, gewortel in die Tien Gebooie en die plaasvervangend soendood van Christus, en dit het ontelbare evangeliste voortgebring wat dieselfde metode gebruik. Dit is die twee-talent dienskneg aan die werk: getroue voortplanting van die wesenlike deposito.

這是一個極大鼓勵的要點。正如雷·乘福特（Ray Comfort）在他數十年的街頭佈道中所示範的，一個人不需要閃族語言的博士學位才能忠心。一個人需要的是核心信息——律法與福音、罪與恩典、悔改與信心——以及願意出去將其投入他人的心志。乘福特的方法簡單、直接，植根於十誡和基督的代替贖罪，它已經培養了無數使用同樣方法的佈道者。這就是二千銀子的僕人在工作：忠心地複製那本質性的寄託。

Nate Sala, in his apologetics ministry, embodies this principle as well—taking the core truths of Christian theism and investing them clearly and accessibly into conversations

with skeptics, equipping everyday believers to do the same. The two-talent servant does not need to master every discipline; he needs to be faithful with what he has received.

Nate Sala, in sy apologetiekbediening, beliggaam hierdie beginsel ook—om die kernwaarhede van Christelike teïsme te neem en dit duidelik en toeganklik in gesprekke met skeptici te belê, en alledaagse gelowiges toe te rus om dieselfde te doen. Die twee-talent dienskneg hoef nie elke dissipline te bemeester nie; hy moet getrou wees met wat hy ontvang het.

奈特·薩拉（Nate Sala）在他的護教事工中也體現了這一原則——將基督教有神論的核心真理清晰且易於理解地投入與懷疑者的對話中，裝備日常信徒做同樣的事。二千銀子的僕人不需要精通每一個學科；他需要對他所領受的忠心。

Fr. Cajetan Cuddy, O.P., in his Dominican preaching and theological reflection, has noted that the equality of praise given to the five-talent and two-talent servants demonstrates that God does not measure faithfulness by quantity of output but by proportion of obedience. The issue is not how much you were given but whether you did anything with it. Both servants received the same commendation because both fully invested what was entrusted to them.

Vader Cajetan Cuddy, O.P., in sy Dominikaanse prediking en teologiese refleksie, het opgemerk dat die gelykheid van lof wat aan die vyf-talent en twee-talent diensknegte gegee word, demonstreer dat God nie getrouheid meet aan die hoeveelheid uitset nie, maar aan die proporsie van gehoorsaamheid. Die kwessie is nie hoeveel jy ontvang het nie, maar of jy enigiets daarmee gedoen het. Albei diensknegte het dieselfde lofbetuiging ontvang omdat albei ten volle belê het wat aan hulle toevertrou is.

Cajetan Cuddy神父（Fr. Cajetan Cuddy, O.P.）在他的道明會講道和神學反思中指出，五千銀子和二千銀子的僕人所受的讚揚是相同的，這表明上帝不是按產出的數量來衡量忠心，

而是按順服的比例來衡量。問題不在於你被賦予了多少，而在於你是否用它做了什麼。兩個僕人都收到了相同的嘉許，因為他們都完全投入了被託付給他們的一切。

Daniel Maritz (DLM Christian Lifestyle), in his practical discipleship content, has emphasized that every believer called to any form of spiritual leadership must see themselves as an investor of God's truth—not a consumer of religious experience. The two-talent servant's faithfulness consisted not in accumulating more knowledge for himself, but in transmitting what he had to others.

Daniel Maritz (DLM Christian Lifestyle), in sy praktiese dissipelskapinhoud, het beklemtoon dat elke gelowige wat geroep is tot enige vorm van geestelike leierskap, homself moet sien as 'n belegger van God se waarheid—nie 'n verbruiker van godsdienstige ervaring nie. Die twee-talent dienskneg se getrouheid het nie bestaan in die versameling van meer kennis vir homself nie, maar in die oordrag van wat hy gehad het aan ander.

丹尼爾·馬里茨（Daniel Maritz，DLM Christian Lifestyle）在他的實踐門訓內容中強調，每一個被呼召進入任何形式之屬靈領導的信徒，都必須視自己為上帝真理的投資者——而不是宗教體驗的消費者。二千銀子僕人的忠心不在於為自己積累更多知識，而在於將他所擁有的傳遞給他人。

VII. The Servant with One Talent – The Unfaithful Pastor

VII. Die Dienskneg met Een Talent – Die Ontroue Pastoor

七、領受一千的僕人——不忠心的牧者

Now we arrive at the heart of the warning. The servant who received one talent is not an ignorant man. He is not someone who was given nothing. He received a talent—a full

talent—an amount representing twenty years' wages. He possesses the complete and correct knowledge of the faith. He knows the Bible. He knows the Soteriology. He understands the gospel. He has been given everything necessary to do the work. He is a seminary graduate. He has been ordained or commissioned. He is a *doulos*—a servant with a job to do.

Nou kom ons by die hart van die waarskuwing. Die dienskneg wat een talent ontvang het, is nie 'n onkundige man nie. Hy is nie iemand wat niks ontvang het nie. Hy het 'n talent ontvang—'n volle talent—'n bedrag wat twintig jaar se lone verteenwoordig. Hy besit die volledige en korrekte kennis van die geloof. Hy ken die Bybel. Hy ken die Soteriologie. Hy verstaan die evangelie. Hy het alles ontvang wat nodig is om die werk te doen. Hy is 'n seminarie-afgestudeerde. Hy is georden of aangestel. Hy is 'n *doulos*—'n dienskneg met 'n werk om te doen.

現在我們來到這警告的核心。領受一千銀子（一塔蘭同）的僕人不是一個無知的人。他不是一個什麼都沒有被給予的人。他領受了一個塔蘭同——一個完整的塔蘭同——一個代表二十年工資的數目。他擁有完整且正確的信仰知識。他認識聖經。他懂得救恩論。他理解福音。他已被賦予做這工作所需的一切。他是神學院畢業生。他已被按立或委任。他是一個 *doulos*——一個有工作要做的僕人。

But he chose not to preach. He chose not to teach. He chose not to invest. Instead, he went and "dug in the earth, and hid his lord's money" (Matthew 25:18). He buried the truth. He took the deposit of faith and rendered it invisible, inert, useless. And when confronted by the Master, he offered excuses.

Maar hy het gekies om nie te preek nie. Hy het gekies om nie te onderrig nie. Hy het gekies om nie te belê nie. In plaas daarvan het hy gegaan en "in die grond gegrawe en die geld van sy heer weggesteek" (Matteus 25:18). Hy het die waarheid begrawe. Hy

het die deposito van geloof geneem en dit onsigbaar, inert, nutteloos gemaak. En toe hy deur die Meester gekonfronteer word, het hy verskonings aangebied.

但他選擇不去傳道。他選擇不去教導。他選擇不去投入。相反，他去「掘開地，把主人的銀子埋藏了」（馬太福音25:18）。他埋藏了真理。他拿了信仰的寄託，使它變得不可見、惰性、無用。而當被主人對質時，他提出了藉口。

"Lord, I knew thee that thou art an hard man, reaping where thou hast not sown, and gathering where thou hast not strawed: and I was afraid, and went and hid thy talent in the earth" (Matthew 25:24–25).

"Here, Ek het u geken, dat u 'n harde man is wat maai waar u nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar u nie uitgestrooi het nie. Daarom was ek bang en het u talent in die grond gaan wegsteek" (Matteus 25:24–25).

「主啊，我知道你是忍心的人，沒有種的地方要收割，沒有散的地方要聚斂。我就害怕，去把你的一千銀子埋藏在地裡」（馬太福音25:24-25）。

This is the unfaithful pastor. This is the minister who has the truth but refuses to preach it because it is unpopular. This is the shepherd who has the medicine but withholds it because the patient does not want to taste bitterness. This is the type of pastor—tragically common in our age—who says: "People don't like it when we talk about sin and repentance." "God is about love, so don't be so harsh." "We need to meet people where they are." "We can't judge." "The culture has changed, and we must adapt our message."

Dit is die ontroue pastoor. Dit is die bedienaar wat die waarheid het maar weier om dit te preek omdat dit ongewild is. Dit is die herder wat die medisyne het maar dit weerhou omdat die pasiënt nie die bitterheid wil proe nie. Dit is die tipe pastoor—tragies algemeen in ons tyd—wat sê: "Mense hou nie daarvan as ons oor sonde en bekering praat nie." "God gaan oor liefde, so moenie so hard wees nie." "Ons moet mense

ontmoet waar hulle is." "Ons kan nie oordeel nie." "Die kultuur het verander, en ons moet ons boodskap aanpas."

這就是不忠心的牧者。這就是擁有真理卻因其不受歡迎而拒絕傳講的事工者。這就是擁有良藥卻因病人不願嘗苦味而扣留不給的牧羊人。這就是在我們這個時代悲劇性地普遍存在的那類牧師，他們說：「人們不喜歡我們談論罪和悔改。」「上帝是關於愛的，所以不要那麼嚴厲。」「我們需要在人們所在之處接觸他們。」「我們不能論斷人。」「文化已經改變了，我們必須調整我們的信息。」

But none of these are the job given to the servant by the Master. The Master did not say, "Go and make people comfortable." The Master did not say, "Go and be popular." The Master said, in effect, "Take what I have given you and invest it—multiply it—produce returns." The Great Commission is not "Go and make audiences." It is "Go and make disciples, teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you" (Matthew 28:19–20).

Maar nie een van hierdie is die werk wat deur die Meester aan die dienskneg gegee is nie. Die Meester het nie gesê: "Gaan en maak mense gemaklik" nie. Die Meester het nie gesê: "Gaan en wees gewild" nie. Die Meester het in wese gesê: "Neem wat Ek jou gegee het en belê dit—vermenigvuldig dit—lewer opbrengs." Die Groot Opdrag is nie "Gaan en maak gehore" nie. Dit is "Gaan en maak dissipels, en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het" (Matteus 28:19–20).

但這些都不是主人交給僕人的工作。主人沒有說：「去讓人們舒服。」主人沒有說：「去受人歡迎。」主人實際上說的是：「拿我給你的去投資——去倍增——產生回報。」大使命不是「去造就聽眾」。大使命是「去使萬民作我的門徒，凡我所吩咐你們的，都教訓他們遵守」（馬太福音28:19-20）。

As Voddie Baucham has thundered from pulpits across the world: the pastor who refuses to preach the whole counsel of God because he fears losing congregants is not

a shepherd—he is a hireling. He is the one Jesus describes in John 10:12–13 who "seeth the wolf coming, and leaveth the sheep, and fleeth." The one-talent servant is the hireling pastor who trades eternal truth for temporal comfort, who buries the gospel beneath a mountain of therapeutic platitudes and self-help psychology.

Soos Voddie Baucham van kansels regoor die wêreld gedonder het: die pastoor wat weier om die volle raad van God te verkondig omdat hy vrees om gemeentelede te verloor, is nie 'n herder nie—hy is 'n huurling. Hy is die een wat Jesus beskryf in Johannes 10:12–13 wat "die wolf sien kom en die skape verlaat en vlug." Die een-talent dienskneg is die huurlingpastoor wat ewige waarheid verruil vir tydelike gemak, wat die evangelie begrawe onder 'n berg van terapeutiese gemeenplase en selfhelp-sielkunde.

正如沃迪·鮑查姆在世界各地的講壇上所雷鳴般宣告的：那個因害怕失去會眾而拒絕傳講上帝全部旨意的牧師，不是牧人——他是雇工。他就是耶穌在約翰福音10:12-13中所描述的那個「看見狼來，就撇下羊逃走」的人。一千銀子的僕人就是那雇工型牧師，用永恆的真理換取暫時的舒適，把福音埋葬在治療性陳詞濫調和自助心理學的大山之下。

Fr. Chad Ripperger, in his extensive work on spiritual warfare and the duties of the priesthood, has warned that priests who fail to teach sound doctrine, who refuse to call sin by its name, who accommodate heresy for the sake of peace—these men will stand before Christ not as faithful stewards but as negligent servants who allowed the flock to be devoured. Ripperger's moral theology is uncompromising on this point: the spiritual leader who possesses truth and withholds it from souls commits a grave sin of omission.

Vader Chad Ripperger, in sy uitgebreide werk oor geestelike oorlogvoering en die pligte van die priesterskap, het gewaarsku dat priesters wat versuim om suiwer leer te onderrig, wat weier om sonde by sy naam te noem, wat kettery akkommodeer ter wille van vrede—hierdie manne sal voor Christus staan nie as getroue rentmeesters nie,

maar as nalatige diensknegte wat toegelaat het dat die kudde verslind word. Ripperger se morele teologie is onkompromitterend op hierdie punt: die geestelike leier wat waarheid besit en dit van siele weerhou, begaan 'n ernstige sonde van nalatigheid.

Chad Ripperger神父在他關於屬靈爭戰和司祭職責的大量著作中警告說，那些不教導純正教義的神父、那些拒絕指名道姓稱呼罪的神父、那些為了和平而容納異端的神父——這些人將站在基督面前，不是作為忠心的管家，而是作為疏忽的僕人，因為他們容許羊群被吞噬。Ripperger神父的道德神學在這一點上毫不妥協：擁有真理卻不向靈魂傳遞的屬靈領袖，犯了嚴重的疏忽之罪。

Fr. Carlos Martins, in his ministry of evangelization through sacred relics and his public catechesis, has repeatedly emphasized that a priest's primary duty is the proclamation of truth—not the management of feelings. The one-talent servant manages feelings; the faithful servant proclaims truth. Fr. Vincent Lampert, as a practicing exorcist, has noted that spiritual deception thrives precisely in those communities where pastors have buried the hard truths of Scripture—where sin is never named, repentance is never preached, and the reality of spiritual warfare is denied or ignored.

Vader Carlos Martins, in sy bediening van evangelisasie deur heilige relikwieë en sy openbare kategese, het herhaaldelik beklemtoon dat 'n priester se primêre plig die verkondiging van waarheid is—nie die bestuur van gevoelens nie. Die een-talent dienskneg bestuur gevoelens; die getroue dienskneg verkondig waarheid. Vader Vincent Lampert, as 'n praktiserende eksorsís, het opgemerk dat geestelike misleiding juis floreer in daardie gemeenskappe waar pastore die harde waarhede van die Skrif begrawe het—waar sonde nooit benoem word nie, bekering nooit gepreek word nie, en die werklikheid van geestelike oorlogvoering ontken of geïgnoreer word.

Carlos Martins神父在他透過聖髑進行福傳的事工和他的公開教理講授中反覆強調，神父的首要職責是宣講真理——而不是管理感受。一千銀子的僕人管理感受；忠心的僕人宣講

真理。Vincent Lampert神父作為一位執行驅魔的神父指出，屬靈的欺騙恰恰在那些牧者埋藏了聖經嚴厲真理的團體中滋長——在那裡罪從不被指名、悔改從不被傳講、屬靈爭戰的現實被否認或忽視。

Vlad Savchuk, in his charismatic pastoral ministry, has powerfully preached that pastors who replace the gospel with motivational speaking are burying the talent. They have the Word; they choose not to deploy it. They have the sword of the Spirit; they leave it sheathed. Matt Mason (Lion of Fire Ministries), in his prophetic teaching, has similarly warned that the church in the last days will be filled with one-talent servants—men who have theological education but no spiritual fire, who know the text but refuse its application, who possess the deposit but will not invest it.

Vlad Savchuk, in sy charismatiese pastorale bediening, het kragtig gepreek dat pastore wat die evangelie vervang met motiveringsredes, die talent begrawe. Hulle het die Woord; hulle kies om dit nie te ontplooi nie. Hulle het die swaard van die Gees; hulle laat dit in die skede. Matt Mason (Lion of Fire Ministries), in sy profetiese onderrig, het op soortgelyke wyse gewaarsku dat die kerk in die laaste dae gevul sal wees met een-talent diensknegte—manne wat teologiese opleiding het maar geen geestelike vuur nie, wat die teks ken maar sy toepassing weier, wat die deposito besit maar dit nie sal belê nie.

弗拉德·薩夫丘克（Vlad Savchuk）在他的靈恩牧養事工中有力地傳講說，那些用勵志演講取代福音的牧師正在埋藏才幹。他們有上帝的話語；他們選擇不部署它。他們有聖靈的寶劍；他們讓它留在鞘中。麥特·梅森（Matt Mason，Lion of Fire Ministries）在他的先知性教導中同樣警告說，末後的教會將充滿一千銀子的僕人——擁有神學教育卻沒有屬靈之火的人，認識經文卻拒絕其應用的人，擁有寄託卻不願投資的人。

This kind of pastor turns the church—God's Temple—into what Jesus called a "den of thieves" (Matthew 21:13, referencing Jeremiah 7:11). The temple was meant to be a

"house of prayer for all nations," a place where God's truth was proclaimed and God's people were sanctified. The one-talent pastor transforms it into a marketplace of ego, entertainment, and worldly accommodation. He "follows the world" rather than leading the flock against the world's current.

Hierdie soort pastoor verander die kerk—God se Tempel—in wat Jesus 'n "rowerspelonk" genoem het (Matteus 21:13, met verwysing na Jeremia 7:11). Die tempel was bedoel om 'n "huis van gebed vir alle nasies" te wees, 'n plek waar God se waarheid verkondig is en God se volk geheilig is. Die een-talent pastoor verander dit in 'n markplein van ego, vermaak en wêreldse akkommodasie. Hy "volg die wêreld" eerder as om die kudde teen die wêreld se stroom te lei.

這種牧師將教會——上帝的聖殿——變成了耶穌所稱的「賊窩」（馬太福音21:13，引用耶利米書7:11）。聖殿本應是「萬國禱告的殿」，是宣講上帝真理、使上帝百姓成聖的地方。一千銀子的牧師把它變成了自我、娛樂和向世界妥協的市場。他「跟隨世界」而不是帶領羊群逆世界潮流而行。

Fr. Paul Truebenbach, in his pastoral exhortations, has warned of the grave danger of clergy who prioritize being liked over being faithful—who care more about their social media following than about whether souls in their care are learning the faith. Similarly, Fr. Dan Reehil, in his frank and courageous approach to parish ministry, has modeled what it looks like to refuse to bury the talent—preaching on hell, on the reality of demonic oppression, on the necessity of confession, on the hard sayings of Christ—regardless of cultural pushback.

Vader Paul Truebenbach, in sy pastorale vermanings, het gewaarsku teen die ernstige gevaar van geestelikes wat voorkeur gee aan geliefd wees bo getrou wees—wat meer omgee oor hul sosiale media-volgelinge as oor of siele in hul sorg die geloof leer. Net so het Vader Dan Reehil, in sy reguit en moedige benadering tot gemeentebediening,

gemodelleer hoe dit lyk om te weier om die talent te begrawe—om te preek oor die hel, oor die werklikheid van demoniese onderdrukking, oor die noodsaaklikheid van belydenis, oor die harde woorde van Christus—ongeag kulturele terugdrukking.

Paul Truebenbach神父在他的牧養勸勉中警告說，那些把被人喜歡置於忠心之上的神職人員面臨嚴重的危險——他們更在乎自己的社交媒體粉絲數，而不是在乎他們所牧養的靈魂是否在學習信仰。同樣，Dan Reehil神父以他坦率而勇敢的堂區事工方式，示範了拒絕埋藏才幹的樣子——無論文化如何反彈，都傳講地獄、魔鬼壓制的現實、告解的必要性、基督的嚴厲話語。

Msgr. Stephen Rossetti, in his ministry of deliverance and his writings on priestly holiness, has emphasized that the priest who abandons his teaching office—who allows error and sin to go uncorrected in his parish—is not merely negligent but spiritually complicit in the harm that befalls souls under his care. The buried talent is not a neutral act; it has victims.

Monseigneur Stephen Rossetti, in sy bevrydingsbediening en sy geskrifte oor priesterlike heiligheid, het beklemtoon dat die priester wat sy leerkantoor verlaat—wat toelaat dat dwaling en sonde ongekorrigeerd bly in sy gemeente—nie bloot nalatig is nie, maar geestelik medepligtig is aan die skade wat siele onder sy sorg tref. Die begrawe talent is nie 'n neutrale handeling nie; dit het slagoffers.

Stephen Rossetti閣下在他的釋放事工和關於司祭聖潔的著作中強調，那個放棄教導職責的神父——那個容許錯謬和罪在他的堂區中不受糾正的神父——不僅僅是疏忽，而是在屬靈上成為傷害其所牧養靈魂的共犯。被埋藏的才幹不是一個中性的行為；它有受害者。

VIII. The Excuses – And Why They Are "Wicked and Lazy"

VIII. Die Verskonings – En Waarom Dit "Boos en Lui" Is

八、藉口——以及為何它們是「又惡又懶」的

The Master's response to the one-talent servant is devastating in its severity: "Thou wicked and slothful servant" (Matthew 25:26)—in Greek, **πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ** (*ponēre doule kai oknēre*). Two adjectives are used: *ponēros* (wicked, evil) and *oknēros* (slothful, lazy, hesitant). The Master does not say "unfortunate servant" or "mistaken servant" or "well-meaning servant." He says *wicked* and *lazy*.

Die Meester se reaksie op die een-talent dienskneg is verwoestend in sy strengheid: "Jy slegte en luie dienskneg" (Matteus 25:26)—in Grieks, **πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ** (*ponēre doule kai oknēre*). Twee byvoeglike naamwoorde word gebruik: *ponēros* (boos, sleg) en *oknēros* (lui, traag, huiwerig). Die Meester sê nie "ongelukkige dienskneg" of "verkeerde dienskneg" of "goedmenende dienskneg" nie. Hy sê *boos* en *lui*.

主人對一千銀子僕人的回應嚴厲得令人震驚:「你這又惡又懶的僕人」(馬太福音25:26)——希臘文為 **πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ**(*ponēre doule kai oknēre*)。使用了兩個形容詞:*ponēros*(邪惡的、惡的)和 *oknēros*(懶惰的、怠惰的、猶豫的)。主人沒有說「不幸的僕人」或「犯錯的僕人」或「出於好意的僕人」。他說的是——惡和懶。

Why "lazy"? Because the refusal to teach truth is laziness. It is easier to tell people what they want to hear. It is easier to preach a fifteen-minute motivational talk than to exposit Romans 9 or Hebrews 6 or Revelation 20. It is easier to avoid controversy than to name sin. The one-talent servant buried the talent because digging a hole requires less effort than trading in the marketplace. Preaching "God loves you just the way you are" without ever mentioning repentance is the homiletical equivalent of digging a hole and hiding.

Waarom "lui"? Omdat die weiering om waarheid te onderrig luiheid is. Dit is makliker om mense te vertel wat hulle wil hoor. Dit is makliker om 'n vyftien-minuut motiveringsrede te lewer as om Romeine 9 of Hebreërs 6 of Openbaring 20 uit te lê. Dit is makliker om

kontroversie te vermy as om sonde te benoem. Die een-talent dienskneg het die talent begrawe omdat die grawe van 'n gat minder inspanning vereis as om in die markplein te handel dryf. Om "God het jou lief net soos jy is" te preek sonder om ooit bekering te noem, is die homiletiese ekwivalent van 'n gat te grawe en weg te kruip.

為什麼是「懶」？因為拒絕教導真理就是懶惰。告訴人們他們想聽的話更容易。講一個十五分鐘的勵志演講比闡釋羅馬書第9章或希伯來書第6章或啟示錄第20章容易得多。避免爭議比指明罪更容易。一千銀子的僕人埋藏才幹，因為挖個洞比在市場上做交易費力少。傳講「上帝愛你本來的樣子」而從不提及悔改，是講道學上等同於挖洞藏起來。

Why "wicked"? Because the servant's excuse was a lie—a deflection of blame. He said, "I knew thee that thou art a hard man." He blamed the Master. He characterized God as harsh, unreasonable, demanding. He externalized his failure. He said, in effect, "It's not my fault—You're too demanding. The people are too sensitive. The culture is too hostile. The task is too hard." But the Master saw through this immediately. The servant was not afraid of the Master's hardness; he was in love with his own ease. His so-called "fear" was a mask for willful disobedience.

Waarom "boos"? Omdat die dienskneg se verskoning 'n leuen was—'n afwenteling van skuld. Hy het gesê: "Ek het u geken dat u 'n harde man is." Hy het die Meester blameer. Hy het God gekarakteriseer as hard, onredelik, veeleisend. Hy het sy mislukking geëksternaliseer. Hy het in wese gesê: "Dit is nie my skuld nie—U is te veeleisend. Die mense is te sensitief. Die kultuur is te vyandig. Die taak is te moeilik." Maar die Meester het dadelik deurgesien. Die dienskneg was nie bang vir die Meester se hardheid nie; hy was verlief op sy eie gemak. Sy sogenaamde "vrees" was 'n masker vir moedswillige ongehoorsaamheid.

為什麼是「惡」？因為僕人的藉口是謊言——是推卸責任。他說：「我知道你是忍心的人。」他指責主人。他把上帝描繪成嚴酷的、不合理的、苛求的。他將自己的失敗外化。他實際上在

說:「這不是我的錯——你太苛刻了。人們太敏感了。文化太敵對了。任務太困難了。」但主人立刻看穿了這一點。僕人不是害怕主人的嚴厲;他是愛戀自己的安逸。他所謂的「害怕」是故意悖逆的面具。

As Charles Spurgeon preached: "The slothful servant was not merely idle—he was inventive in his idleness. He manufactured a theology of excuse. He made God the villain of his own story so that he might be pitied rather than judged." This is precisely what the modern unfaithful pastor does: he constructs a theology that excuses his silence. "God is love" becomes not a truth to proclaim alongside holiness and justice, but a shield behind which to hide from the obligation of full-orbed gospel preaching.

Soos Charles Spurgeon gepreek het: "Die luie dienskneg was nie bloot ledig nie—hy was vindingryk in sy ledigheid. Hy het 'n teologie van verskoning vervaardig. Hy het God die skurk van sy eie verhaal gemaak sodat hy bejammer eerder as geoordeel kon word." Dit is presies wat die moderne ontroue pastoor doen: hy konstrueer 'n teologie wat sy stilswye verskoon. "God is liefde" word nie 'n waarheid om saam met heiligheid en geregtigheid te verkondig nie, maar 'n skild waaragter hy kan skuil vir die verpligting van volronde evangelieprediking.

正如查爾斯·司布真所講的:「那懶惰的僕人不僅僅是閒散——他在閒散中充滿創意。他製造了一套藉口的神學。他把上帝變成自己故事中的惡人，這樣他就可以被同情而不是被審判。」這正是現代不忠心牧師所做的:他構建了一套為自己沉默辯護的神學。「上帝是愛」不再是要與聖潔和公義一同宣講的真理，而成了躲避全面福音傳講義務的盾牌。

Kenny Burchard, in his work on pastoral integrity and theological fidelity, has argued that the most dangerous form of unfaithfulness is not the pastor who preaches outright heresy—most congregations would recognize that—but the pastor who simply omits essential truths. He preaches around the hard passages. He avoids eschatology, avoids the doctrine of hell, avoids calling for repentance, avoids challenging sexual sin, avoids

naming false teaching. He buries by omission. The talent is in the ground, and the congregation never even knows it was supposed to be invested.

Kenny Burchard, in sy werk oor pastorale integriteit en teologiese getrouheid, het geargumenteer dat die gevaarlikste vorm van ontrou nie die pastoor is wat openlike kettery preek nie—die meeste gemeentes sou dit herken—maar die pastoor wat bloot wesenlike waarhede weglaat. Hy preek om die moeilike gedeeltes. Hy vermy eskatologie, vermy die leer van die hel, vermy die oproep tot bekering, vermy die uitdaging van seksuele sonde, vermy die benoeming van vals leer. Hy begrawe deur weglating. Die talent is in die grond, en die gemeente weet nooit eens dat dit veronderstel was om belê te word nie.

肯尼·伯查德（Kenny Burchard）在他關於牧養正直和神學忠誠的著作中指出，最危險的不忠形式不是那個公然傳講異端的牧師——大多數會眾會認出那種——而是那個簡單地省略核心真理的牧師。他繞過困難的經文講道。他迴避末世論，迴避地獄的教義，迴避呼召悔改，迴避挑戰性方面的罪，迴避指出假教導。他通過省略來埋藏。才幹在地裡，而會眾甚至從不知道它本應被投資出去。

Bishop Manuel Acuña, in his episcopal teaching, has spoken about the sacred obligation of shepherds to feed the flock with the pure milk and solid food of doctrine—not with the empty calories of worldly wisdom. The bishop who fails to correct error in his diocese, the pastor who fails to teach catechism, the priest who abandons the confessional—all are one-talent servants burying what was entrusted to them.

Biskop Manuel Acuña, in sy bisskoplike onderrig, het gepraat oor die heilige verpligting van herders om die kudde te voed met die suiwer melk en vaste voedsel van die leer—nie met die leë kalorieë van wêreldse wysheid nie. Die biskop wat versuim om dwaling in sy bisdom te korrigeer, die pastoor wat versuim om kategese te onderrig, die

priester wat die bieghokkie verlaat—almal is een-talent diensknegte wat begrawe wat aan hulle toevertrou is.

Manuel Acuña主教在他的主教教導中談到了牧人以純淨的靈奶和教義的乾糧餵養羊群的神聖義務——而不是用世俗智慧的空熱量。那個不在教區中糾正錯謬的主教、那個不教導教理的牧師、那個拋棄告解室的神父——都是埋藏所被託付之物的一千銀子僕人。

Fr. Leo Patalinghug (The Father Leo Show), in his unique approach to evangelization, has demonstrated that faithfulness does not require dourness—one can be creative, engaging, even entertaining—but the content must remain the truth. The five-talent and two-talent servants may have used different methods of "trading," but both invested the actual currency of the Master. The one-talent servant's failure was not a failure of style; it was a failure of substance. He did not invest the Master's money at all.

Vader Leo Patalinghug (The Father Leo Show), in sy unieke benadering tot evangelisasie, het gedemonstreer dat getrouheid nie norsheid vereis nie—'n mens kan kreatief, boeiend, selfs vermaaklik wees—maar die inhoud moet die waarheid bly. Die vyf-talent en twee-talent diensknegte het dalk verskillende metodes van "handel" gebruik, maar albei het die werklike geldeenheid van die Meester belê. Die een-talent dienskneg se mislukking was nie 'n mislukking van styl nie; dit was 'n mislukking van substansie. Hy het die Meester se geld glad nie belê nie.

Leo Patalinghug神父（The Father Leo Show）在他獨特的福傳方式中展示了忠心不需要沉悶——一個人可以有創意、引人入勝，甚至有娛樂性——但內容必須仍然是真理。五千銀子和二千銀子的僕人可能使用了不同的「交易」方法，但兩者都投資了主人實際的貨幣。一千銀子僕人的失敗不是風格的失敗；而是實質的失敗。他根本沒有投資主人的錢。

Dr. Karlo Broussard, in his apologetics work, has pointed out that the Catholic tradition has always recognized the grave sin of what is called *acedia*—spiritual sloth—which is not mere physical laziness but a torpor of the soul that refuses to do the spiritual good

one is called to do. The one-talent servant is the patron saint of *acedia* in pastoral ministry.

Dr. Karlo Broussard, in sy apologetiekwerk, het uitgewys dat die Katolieke tradisie altyd die ernstige sonde erken het van wat *acedia* genoem word—geestelike luiheid—wat nie blote fisiese luiheid is nie, maar 'n verdowing van die siel wat weier om die geestelike goed te doen waartoe 'n mens geroep is. Die een-talent dienskneg is die beskermheilige van *acedia* in die pastorale bediening.

卡洛·布魯薩德博士（Dr. Karlo Broussard）在他的護教著作中指出，天主教傳統一直承認被稱為 *acedia*——屬靈懈怠——的嚴重罪行，這不僅僅是身體上的懶惰，而是靈魂的麻木，拒絕做自己被呼召去做的屬靈善事。一千銀子的僕人就是牧養事工中 *acedia* 的「守護聖徒」。

IX. The Judgment – "Cast the Unprofitable Servant into Outer Darkness"

IX. Die Oordeel – "Werp die Onnutte Dienskneg uit in die Buitenste Duisternis"

九、審判——「把這無用的僕人丟在外面黑暗裡」

The conclusion of the parable is terrifying: "And cast ye the unprofitable servant into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth" (Matthew 25:30). The Greek word for "unprofitable" is **ἀχρεῖον** (*achreion*)—useless, worthless, producing nothing. The servant is not punished for losing the money, for making a bad investment, or for trying and failing. He is punished for doing nothing. He is punished for inaction. He is punished for burying.

Die gevolgtrekking van die gelykenis is skrikwekkend: "En werp die onnutte dienskneg uit in die buitenste duisternis; daar sal geween wees en gekners van tande" (Matteus 25:30). Die Griekse woord vir "onnutte" is **ἀχρεῖον** (*achreion*)—nutteloos, waardeloos, wat niks voortbring nie. Die dienskneg word nie gestraf omdat hy die geld verloor het nie, omdat hy 'n slegte belegging gemaak het nie, of omdat hy probeer het en misluk het nie. Hy word gestraf omdat hy niks gedoen het nie. Hy word gestraf vir sy werkeloosheid. Hy word gestraf omdat hy begrawe het.

比喻的結論是令人恐懼的：「把這無用的僕人丟在外面黑暗裡，在那裡必要哀哭切齒了」（馬太福音25:30）。希臘文中「無用的」一詞是 **ἀχρεῖον**（*achreion*）——無用的、無價值的、不產出任何東西的。這僕人不是因為丟失了錢而受罰，不是因為做了糟糕的投資而受罰，不是因為嘗試了卻失敗而受罰。他是因為什麼都沒做而受罰。他是因為不行動而受罰。他是因為埋藏而受罰。

This is the most harrowing aspect of the parable for anyone in pastoral ministry. The judgment is not reserved for those who preach heresy or commit scandalous sins—though they too shall face judgment. The judgment here falls on the one who simply did nothing with what he was given. The pastor who never preached a false gospel but never preached the true one either. The priest who never committed a public scandal but never led a single soul to repentance. The teacher who had the knowledge but kept it to himself.

Dit is die mees aangrypende aspek van die gelykenis vir enigiemand in die pastorale bediening. Die oordeel is nie gereserveer vir diegene wat kettery preek of skandalige sondes begaan nie—hoewel hulle ook oordeel sal ondervind. Die oordeel hier val op die een wat bloot niks gedoen het met wat hy ontvang het nie. Die pastoor wat nooit 'n vals evangelie gepreek het nie, maar ook nooit die ware een nie. Die priester wat nooit 'n openbare skandaal begaan het nie, maar nooit 'n enkele siel tot bekering gelei het nie. Die leraar wat die kennis gehad het maar dit vir homself gehou het.

這是比喻中對任何在牧養事工中的人最令人痛心的方面。審判不僅僅保留給那些傳講異端或犯下醜聞性罪行的人——雖然他們也將面臨審判。這裡的審判落在那個對所領受的什麼都沒做的人身上。那個從未傳講假福音但也從未傳講真福音的牧師。那個從未犯下公開醜聞但也從未帶領一個靈魂悔改的神父。那個擁有知識但據為己有的教師。

As John MacArthur has taught: this is not a parable about losing salvation through insufficient effort. It is a parable that reveals whether one was ever truly a faithful servant at all. The one-talent servant's attitude toward the Master—"I knew thee that thou art a hard man"—reveals a heart that never truly loved the Master, never truly submitted to His authority, never truly embraced the mission. He was a servant in title but not in truth. He wore the vestments but never bore the cross.

Soos John MacArthur geleer het: dit is nie 'n gelykenis oor die verlies van verlossing deur onvoldoende inspanning nie. Dit is 'n gelykenis wat openbaar of iemand ooit werklik 'n getroue dienskneg was of nie. Die een-talent dienskneg se houding teenoor die Meester—"Ek het u geken dat u 'n harde man is"—openbaar 'n hart wat nooit werklik die Meester liefgehad het nie, nooit werklik aan Sy gesag onderwerp het nie, nooit werklik die sending omhels het nie. Hy was 'n dienskneg in titel maar nie in waarheid nie. Hy het die kleed gedra maar nooit die kruis nie.

正如約翰·麥克阿瑟所教導的：這不是一個關於因努力不夠而失去救恩的比喻。這是一個揭示一個人是否曾經真正是忠心僕人的比喻。一千銀子僕人對主人的態度——「我知道你是忍心的人」——揭示了一顆從未真正愛過主人、從未真正順服祂權柄、從未真正擁抱使命的心。他在頭銜上是僕人，但在真實中不是。他穿了聖衣，卻從未背過十字架。

Fr. Donald Calloway, in his powerful testimony of conversion and his subsequent priestly ministry, embodies the contrast: a man who received grace, who received truth, and who has spent every day since investing it—writing, preaching, evangelizing,

pouring out what was given to him. This is what the Master expects. Not perfection of method, but faithfulness of investment.

Vader Donald Calloway, in sy kragtige getuienis van bekering en sy daaropvolgende priesterlike bediening, beliggaam die kontras: 'n man wat genade ontvang het, wat waarheid ontvang het, en wat elke dag sedertdien dit belê het—skryf, preek, evangeliseer, uitstort wat aan hom gegee is. Dit is wat die Meester verwag. Nie perfeksie van metode nie, maar getrouheid van belegging.

Donald Calloway神父以他關於歸信的有力見證和其後的司祭事工，體現了這個對比：一個領受了恩典、領受了真理的人，從那以後每一天都在投資它——寫作、講道、福傳、傾注所被賜予的一切。這就是主人所期望的。不是方法的完美，而是投資的忠心。

Dr. John Bergsma, in his Catholic biblical scholarship, has noted that the parable's structure mirrors the prophetic critique of Israel's shepherds in Ezekiel 34—where God condemns the shepherds who fed themselves rather than the flock, who did not strengthen the weak, heal the sick, bind up the injured, bring back the strayed, or seek the lost. The one-talent servant is Ezekiel's negligent shepherd in parabolic form.

Dr. John Bergsma, in sy Katolieke bybelse navorsing, het opgemerk dat die gelykenis se struktuur die profetiese kritiek op Israel se herders in Esegiël 34 weerspieël—waar God die herders veroordeel wat hulself gevoed het eerder as die kudde, wat nie die swakkes versterk het nie, die siekes genees het nie, die gewondes verbind het nie, die afgedwaaldes teruggebring het nie, of die verloordes gesoek het nie. Die een-talent dienskneg is Esegiël se nalatige herder in gelykenistige vorm.

約翰·伯格斯瑪博士（Dr. John Bergsma）在他的天主教聖經學術研究中指出，這個比喻的結構與以西結書34章中對以色列牧人的先知性批判相呼應——在那裡上帝譴責那些餵養自己而不餵養羊群的牧人，那些不堅固瘦弱的、不醫治有病的、不纏裹受傷的、不領回被逐的、不尋找失喪的牧人。一千銀子的僕人就是以西結書中疏忽牧人的比喻形式。

Alvin Plantinga, the great Christian philosopher, though primarily an epistemologist rather than a biblical exegete, has contributed to this discussion indirectly through his work on warranted Christian belief: if one possesses warranted knowledge of Christian truth and fails to communicate it, one has failed in what Plantinga calls the "proper function" of the cognitive faculties as designed by God. The one-talent servant has properly functioning knowledge but refuses to deploy it according to its design plan—which is, in Plantinga's philosophical framework, a form of epistemic and moral dysfunction.

Alvin Plantinga, die groot Christen-filosoof, hoewel hoofsaaklik 'n epistemoloog eerder as 'n bybelse eksegeet, het indirek tot hierdie bespreking bygedra deur sy werk oor gewaarborgde Christelike geloof: as 'n mens gewaarborgde kennis van Christelike waarheid besit en versuim om dit te kommunikeer, het 'n mens gefaal in wat Plantinga die "behoorlike funksie" van die kognitiewe vermoëns soos deur God ontwerp noem. Die een-talent dienskneg het behoorlik funksionerende kennis maar weier om dit te ontplooi volgens sy ontwerpplan—wat, in Plantinga se filosofiese raamwerk, 'n vorm van epistemiese en morele disfunksie is.

偉大的基督教哲學家阿爾文·普蘭丁格（Alvin Plantinga），雖然主要是認識論學者而非聖經釋經家，卻通過他關於有保證的基督教信念的著作間接地為這一討論作出了貢獻：如果一個人擁有有保證的基督教真理知識卻未能傳達它，那麼他就未能履行普蘭丁格所稱的、上帝所設計之認知功能的「正當功能」。一千銀子的僕人擁有正常運作的知識，卻拒絕按其設計目的來部署它——這在普蘭丁格的哲學框架中，是一種認識論和道德的功能障礙。

X. The Blasphemy of Buried Truth

X. Die Godslastering van Begrawe Waarheid

十、埋藏真理的褻瀆

We must call this what it is: the refusal to teach truth when one has been given truth and commissioned to teach it is a form of blasphemy against the Holy Spirit's work. The Spirit inspired the Scriptures (2 Timothy 3:16). The Spirit illuminates the minds of those who study them. The Spirit empowers those who preach them. When a servant of God takes that Spirit-given, Spirit-illuminated, Spirit-empowered truth and buries it—silences it—replaces it with worldly philosophies and crowd-pleasing platitudes—he is, in effect, saying that the Spirit's work was insufficient, unnecessary, or unwelcome. He is treating the Holy Spirit's gift as worthless.

Ons moet dit noem wat dit is: die weiering om waarheid te onderrig wanneer 'n mens waarheid ontvang het en opdrag gegee is om dit te onderrig, is 'n vorm van Godslastering teen die Heilige Gees se werk. Die Gees het die Skrif geïnspireer (2 Timoteus 3:16). Die Gees verlig die verstand van diegene wat dit bestudeer. Die Gees bemagtig diegene wat dit verkondig. Wanneer 'n dienskneg van God daardie Gees-gegewe, Gees-verligte, Gees-bemagtigde waarheid neem en dit begrawe—dit stilmaak—dit vervang met wêreldse filosofieë en skaareverheugende gemeenplase—sê hy in wese dat die Gees se werk onvoldoende, onnodig of onwelkom was. Hy behandel die Heilige Gees se gawe as waardeloos.

我們必須直言不諱地稱呼它的本質：當一個人被賦予真理並被委任去教導真理時，拒絕教導真理是對聖靈工作的一種褻瀆。聖靈默示了聖經（提摩太後書3:16）。聖靈光照研讀聖經之人的心智。聖靈賦予傳講聖經之人能力。當上帝的僕人拿了那聖靈所賜、聖靈所光照、聖靈所賦能的真理，將它埋藏——使它沉默——用世俗哲學和討好群眾的陳詞濫調來替代它——他實際上是在說聖靈的工作是不夠的、不必要的、或不受歡迎的。他把聖靈的恩賜當作毫無價值的。

As Fr. Chris Alar, MIC, has taught in his extensive Marian and catechetical ministry, the faithful Catholic priest is one who teaches all that the Church teaches—not selectively, not partially, not only the comfortable doctrines—because the deposit of faith is a unified whole entrusted by Christ through His apostles. To bury part of it is to bury all of it, because truth is indivisible.

Soos Vader Chris Alar, MIC, geleer het in sy uitgebreide Mariaanse en kategetiese bediening, is die getroue Katolieke priester een wat alles onderrig wat die Kerk leer—nie selektief nie, nie gedeeltelik nie, nie slegs die gemaklike leerstellings nie—omdat die deposito van geloof 'n verenigde geheel is wat deur Christus deur Sy apostels toevertrou is. Om deel daarvan te begrawe is om alles te begrawe, want waarheid is ondeelbaar.

正如Chris Alar神父（Fr. Chris Alar, MIC）在他廣泛的聖母論和教理事工中所教導的，忠心的天主教神父是教導教會所有教導的人——不是選擇性地、不是部分地、不是只教導舒適的教義——因為信仰的寄託是基督通過祂的使徒所託付的統一整體。埋藏其中一部分就是埋藏全部，因為真理是不可分割的。

David Diga Hernandez, in his evangelistic and healing ministry, has emphasized that the power of the gospel is released only when it is proclaimed—not when it is hoarded. The talent buried in the ground produces nothing because it is disconnected from the marketplace of human souls. The Word of God is living and active (Hebrews 4:12), but it cannot cut if it is never unsheathed. The one-talent pastor keeps the sword in the ground and wonders why his congregation is spiritually dead.

David Diga Hernandez, in sy evangelistiese en genesings-bediening, het beklemtoon dat die krag van die evangelie slegs vrygestel word wanneer dit verkondig word—nie wanneer dit opgegaar word nie. Die talent wat in die grond begrawe is, produseer niks omdat dit ontkoppel is van die markplein van menslike siele. Die Woord van God is

lewend en kragtig (Hebreërs 4:12), maar dit kan nie sny as dit nooit ontbloot word nie. Die een-talent pastoor hou die swaard in die grond en wonder waarom sy gemeente geestelik dood is.

大衛·迪加·埃爾南德斯（David Diga Hernandez）在他的佈道和醫治事工中強調，福音的能力只有在被宣講時才釋放——而不是在被囤積時。埋在地裡的才幹什麼都不產出，因為它與人類靈魂的市場斷開了連結。上帝的話是活潑的、是有功效的（希伯來書4:12），但如果從未出鞘，它就無法切割。一千銀子的牧師把劍埋在地裡，卻疑惑為什麼他的會眾在屬靈上是死的。

Jeffery Poor, in his teaching ministry, has noted the connection between this parable and Ezekiel 3:17–21, where God tells the prophet: "If you do not warn the wicked, his blood I will require at your hand." The one-talent servant does not merely fail himself; he fails every soul that he was supposed to reach. The buried talent represents buried souls—souls that could have been won, could have been discipled, could have been saved, had the servant simply done his job.

Jeffery Poor, in sy onderrigbediening, het die verband opgemerk tussen hierdie gelykenis en Esegiël 3:17–21, waar God vir die profeet sê: "As jy die goddelose nie waarsku nie, sal Ek sy bloed van jou hand eis." Die een-talent dienskneg misluk nie net homself nie; hy misluk elke siel wat hy veronderstel was om te bereik. Die begrawe talent verteenwoordig begrawe siele—siele wat gewen kon wees, gedissipel kon wees, gered kon wees, as die dienskneg bloot sy werk gedoen het.

傑弗里·普爾（Jeffery Poor）在他的教導事工中指出了這個比喻與以西結書3:17-21之間的聯繫，在那裡上帝對先知說：「你若不警戒惡人，他的血我必向你追討。」一千銀子的僕人不僅僅辜負了自己；他辜負了他本應觸及的每一個靈魂。被埋藏的才幹代表被埋藏的靈魂——那些本可以被贏得、本可以被門訓、本可以被拯救的靈魂，如果僕人只是做了他的工作的話。

Charlie Kirk, though primarily a political commentator and cultural activist, has spoken in Christian forums about the danger of pastors who refuse to address moral and cultural issues from the pulpit because they fear controversy—Kirk has called this a failure of spiritual leadership and a capitulation to cultural pressure that leaves congregations defenseless against ideological deception. While Kirk's domain is primarily cultural engagement, his observation aligns with the parable's indictment: the servant who has truth and refuses to deploy it because the environment is hostile is the servant who buries the talent.

Charlie Kirk, hoewel hoofsaaklik 'n politieke kommentator en kulturele aktivis, het in Christelike forums gepraat oor die gevaar van pastore wat weier om morele en kulturele kwessies vanaf die kansel aan te spreek omdat hulle kontroversie vrees—Kirk het dit 'n mislukking van geestelike leierskap genoem en 'n kapitulasie voor kulturele druk wat gemeentes weerloos laat teen ideologiese misleiding. Hoewel Kirk se domein hoofsaaklik kulturele betrokkenheid is, stem sy waarneming ooreen met die gelykenis se aanklag: die dienskneg wat waarheid het en weier om dit te ontplooi omdat die omgewing vyandig is, is die dienskneg wat die talent begrawe.

查理·柯克（Charlie Kirk），雖然主要是政治評論員和文化活動家，卻在基督教論壇上談到了牧師因害怕爭議而拒絕從講壇上討論道德和文化議題的危險——柯克稱這是屬靈領導力的失敗，是向文化壓力的投降，使會眾在意識形態欺騙面前毫無防備。雖然柯克的領域主要是文化參與，但他的觀察與比喻的控訴一致：擁有真理卻因環境敵對而拒絕部署它的僕人，就是埋藏才幹的僕人。

Fr. Daniel Seo, in his pastoral work, and Fr. Evdokym, in his Orthodox priestly ministry, both represent the tradition of faithful pastors who understand that the *doulos* of Christ has no right to selective obedience. You do not get to choose which doctrines to preach and which to suppress. You are a *doulos*. Your *kyrios* gave you the money. All of it. You

invest all of it. The servant who says "I will preach grace but not judgment, love but not holiness, heaven but not hell" is a servant who has already begun to dig the hole.

Vader Daniel Seo, in sy pastorale werk, en Vader Evdokym, in sy Ortodokse priesterlike bediening, verteenwoordig albei die tradisie van getroue pastore wat verstaan dat die *doulos* van Christus geen reg het tot selektiewe gehoorsaamheid nie. Jy kry nie die keuse watter leerstellings om te preek en watter om te onderdruk nie. Jy is 'n *doulos*. Jou *kyrios* het jou die geld gegee. Alles daarvan. Jy belê alles daarvan. Die dienskneg wat sê "Ek sal genade preek maar nie oordeel nie, liefde maar nie heiligheid nie, hemel maar nie hel nie" is 'n dienskneg wat reeds begin het om die gat te grawe.

Daniel Seo神父在他的牧養工作中，以及Evdokym神父在他的東正教司祭事工中，都代表了忠心牧者的傳統——他們明白基督的 *doulos* 沒有選擇性順服的權利。你不能選擇傳講哪些教義、壓制哪些教義。你是 *doulos*。你的 *kyrios* 給了你錢。全部的。你投資全部的。那個說「我要傳講恩典但不傳講審判，傳講愛但不傳講聖潔，傳講天堂但不傳講地獄」的僕人，是一個已經開始挖洞的僕人。

Jessica Murray (Craft to Christ), in her ministry of helping people escape the bondage of occult and New Age practices, has observed that many souls fall into spiritual deception precisely because their pastors never warned them—never taught them about the reality of the demonic, never explained the dangers of syncretism, never exposed the spiritual darkness hiding behind seemingly innocent practices. These are souls lost because a one-talent servant buried the warning.

Jessica Murray (Craft to Christ), in haar bediening om mense te help om te ontsnap uit die gebondenheid van okkulte en Nuwe Era-praktyke, het waargeneem dat baie siele in geestelike misleiding val juis omdat hul pastore hulle nooit gewaarsku het nie—nooit vir hulle geleer het oor die werklikheid van die demoniese nie, nooit die gevare van sinkretisme verduidelik het nie, nooit die geestelike duisternis agter oënskynlik

onskuldige praktyke ontbloot het nie. Dit is siele wat verlore gaan omdat 'n een-talent dienskneg die waarskuwing begrawe het.

潔西卡·莫瑞（Jessica Murray，Craft to Christ）在她幫助人們擺脫神秘學和新時代運動束縛的事工中觀察到，許多靈魂之所以陷入屬靈的欺騙，恰恰是因為他們的牧師從未警告過他們——從未教導他們關於魔鬼的現實，從未解釋混合主義的危險，從未揭露隱藏在看似無害的做法背後的屬靈黑暗。這些是因為一千銀子的僕人埋藏了警告而失喪的靈魂。

Arlen Khachatourians and Rikhard Hartikainen, in their respective ministries of teaching and discipleship, have both emphasized that the multiplication of spiritual knowledge is not optional for those who possess it—it is the very purpose for which it was given. Knowledge of God that does not flow outward to others becomes stagnant and eventually rots the vessel that contains it. The Dead Sea, which receives water but has no outlet, is the geographic metaphor for the one-talent servant: always receiving, never giving, and therefore spiritually dead.

Arlen Khachatourians en Rikhard Hartikainen, in hul onderskeie bedieninge van onderrig en dissipelskap, het albei beklemtoon dat die vermenigvuldiging van geestelike kennis nie opsioneel is vir diegene wat dit besit nie—dit is die einste doel waarvoor dit gegee is. Kennis van God wat nie na buite na ander vloei nie, word stagnant en laat uiteindelik die houer wat dit bevat, verrot. Die Dooie See, wat water ontvang maar geen uitlaat het nie, is die geografiese metafoor vir die een-talent dienskneg: altyd ontvangend, nooit gewend, en daarom geestelik dood.

阿倫·哈恰圖良斯（Arlen Khachatourians）和里哈德·哈爾蒂凱寧（Rikhard Hartikainen）在他們各自的教導和門訓事工中都強調，對於擁有屬靈知識的人來說，知識的倍增不是可選的——這正是它被賜予的目的。關於上帝的知識如果不向外流向他人，就會停滯，最終腐蝕盛裝它的器皿。死海接收水卻沒有出口，就是一千銀子僕人的地理隱喻：總是接受，從不給予，因此在屬靈上是死的。

Mark Batush, Dr. Thomas Madden, and G.C. Lewis Sr., each in their distinct areas of ministry and scholarship, reinforce this unified witness: the servant of God is accountable for what he does with what he has been given. There is no neutral ground. There is no safe inaction. To bury is to betray. To be silent when commissioned to speak is to be unfaithful. And unfaithfulness in stewardship, as this parable makes devastatingly clear, is not met with gentle correction but with the most severe judgment: outer darkness, weeping, and gnashing of teeth.

Mark Batush, Dr. Thomas Madden, en G.C. Lewis Sr., elk in hul onderskeie areas van bediening en vakkundigheid, versterk hierdie verenigde getuienis: die dienskneg van God is aanspreeklik vir wat hy doen met wat hy ontvang het. Daar is geen neutrale grond nie. Daar is geen veilige werkeloosheid nie. Om te begrawe is om te verraai. Om stil te wees wanneer jy opdrag het om te praat, is om ontrou te wees. En ontrou in rentmeesterskap, soos hierdie gelykenis verwoestend duidelik maak, word nie begroet met sagte korreksie nie, maar met die strengste oordeel: buitenste duisternis, geween, en gekners van tande.

馬克·巴圖什（Mark Batush）、湯瑪斯·馬登博士（Dr. Thomas Madden）和G.C.路易斯長老（G.C. Lewis Sr.），各自在他們不同的事工和學術領域中，都強化了這個統一的見證：上帝的僕人要為他如何使用所被賜予的負責。沒有中立地帶。沒有安全的不作為。埋藏就是背叛。當被委任要說話時沉默，就是不忠心。而管家職分中的不忠——正如這個比喻毀滅性地清楚表明的——不會被溫柔的糾正所回應，而是被最嚴厲的審判所回應：外面的黑暗、哀哭和切齒。

Dr. Douglas Hamp, in his work on biblical prophecy and eschatology, has connected this parable to the broader theme of the "Judgment Seat of Christ" (2 Corinthians 5:10) and the accountability that all believers—but especially ministers—will face when Christ returns. The parable is set explicitly in an eschatological frame: "After a long time the

lord of those servants cometh, and reckoneth with them" (Matthew 25:19). The Master is coming back. He will reckon. And the one-talent servant will have nothing to show.

Dr. Douglas Hamp, in sy werk oor bybelse profesie en eskatologie, het hierdie gelykenis verbind met die breër tema van die "Regterstoel van Christus" (2 Korintiërs 5:10) en die aanspreeklikheid wat alle gelowiges—maar veral bedienaars—sal ondervind wanneer Christus terugkeer. Die gelykenis is uitdruklik in 'n eskatologiese raamwerk geplaas: "En ná 'n lang tyd het die heer van daardie diensknegte gekom en met hulle afgereken" (Matteus 25:19). Die Meester kom terug. Hy sal afreken. En die een-talent dienskneg sal niks hê om te wys nie.

道格拉斯·漢普博士（Dr. Douglas Hamp）在他關於聖經預言和末世論的著作中，將這個比喻與「基督的審判台」（哥林多後書5:10）的更廣泛主題以及所有信徒——尤其是事工者——在基督再來時將面臨的問責相連結。這個比喻明確設置在末世論的框架中：「過了許久，那些僕人的主人來了，和他們算賬」（馬太福音25:19）。主人要回來。他要清算。而一千銀子的僕人將無所可呈。

Dave Armstrong, in his Catholic apologetics and his extensive written defenses of orthodox Christianity, has noted that the parable serves as a corrective to both extremes: the extreme of works-righteousness (which would say the servants earned their reward) and the extreme of antinomian grace (which would say faithfulness in stewardship is irrelevant to final judgment). The parable teaches that grace is given freely—the talents were distributed freely—but that grace carries with it the obligation of faithfulness. "From everyone who has been given much, much will be demanded" (Luke 12:48).

Dave Armstrong, in sy Katolieke apologetiek en sy uitgebreide geskrewe verdediging van ortodokse Christendom, het opgemerk dat die gelykenis dien as 'n korrektief vir albei uiterstes: die uiterste van werke-geregtigheid (wat sou sê die diensknegte het hul

beloning verdien) en die uiterste van antinomiaanse genade (wat sou sê getrouheid in rentmeesterskap is irrelevant vir finale oordeel). Die gelykenis leer dat genade vrylik gegee word—die talente is vrylik uitgedeel—maar dat genade die verpligting van getrouheid meebring. "Van elkeen aan wie baie gegee is, sal baie geëis word" (Lukas 12:48).

戴夫·阿姆斯壯（Dave Armstrong）在他的天主教護教學和對正統基督教的大量書面辯護中指出，這個比喻是對兩個極端的糾正：行為稱義的極端（認為僕人們靠自己賺取了獎賞）和反律法主義恩典的極端（認為管家職分中的忠心與最終審判無關）。比喻教導說恩典是白白賜予的——才幹是白白分配的——但恩典隨之帶來忠心的義務。「多給誰，就向誰多取」（路加福音12:48）。

Fr. Moses McPherson and Josh McPherson, in their respective ministries, have both emphasized the communal and generational dimension of this parable: the faithful servants do not merely preserve truth for themselves—they reproduce it in others, creating a chain of transmission that spans generations. The tragedy of the one-talent servant is not merely personal; it is generational. When a pastor buries the truth, an entire generation under his care grows up without it. The damage is not limited to one life; it radiates outward into families, communities, and nations.

Vader Moses McPherson en Josh McPherson, in hul onderskeie bedieninge, het albei die gemeenskaplike en generasionele dimensie van hierdie gelykenis beklemtoon: die getroue diensknegte bewaar nie bloot waarheid vir hulself nie—hulle reproduseer dit in ander, wat 'n ketting van oordrag skep wat generasies oorspan. Die tragedie van die een-talent dienskneg is nie bloot persoonlik nie; dit is generasioneel. Wanneer 'n pastoor die waarheid begrawe, groei 'n hele generasie onder sy sorg daarsonder op. Die skade is nie beperk tot een lewe nie; dit straal uitwaarts in gesinne, gemeenskappe en nasies.

Moses McPherson神父和喬什·麥克費森（Josh McPherson）在他們各自的事工中，都強調了這個比喻的群體性和世代性維度：忠心的僕人不僅僅為自己保存真理——他們在他人身上複製它，創造了一條跨越世代的傳遞鏈。一千銀子僕人的悲劇不僅僅是個人的；它是世代性的。當一個牧師埋藏真理時，在他照顧下的整整一代人在沒有真理的情況下成長。損害不限於一個人的生命；它向外輻射到家庭、社區和國家。

XI. Conclusion – A Call to Faithful Stewardship

XI. Gevolgtrekking – 'n Oproep tot Getroue Rentmeesterskap

十一、結論——對忠心管家職分的呼召

The Parable of the Talents is not a self-help lesson about maximizing your personal potential. It is not a capitalism parable about financial investment. It is not an encouragement to "discover your gifts." It is a searing, terrifying, eschatological warning directed primarily at those who have been entrusted with the truth of God and the office of teaching it—pastors, priests, theologians, seminary graduates, spiritual teachers of every kind—that if they bury that truth, if they fail to invest it in the lives of others, if they make excuses about the difficulty of the task or the hostility of the culture, they will face the full fury of the returning Master.

Die Gelykenis van die Talente is nie 'n selfhelples oor die maksimalisering van jou persoonlike potensiaal nie. Dit is nie 'n kapitalismgelykenis oor finansiële belegging nie. Dit is nie 'n aanmoediging om "jou gawes te ontdek" nie. Dit is 'n verskroeiende, skrikwekkende, eskatologiese waarskuwing wat hoofsaaklik gerig is aan diegene aan wie die waarheid van God en die amp om dit te onderrig toevertrou is—pastore, priesters, teoloë, seminarie-afgestudeerdes, geestelike leraars van elke soort—dat as

hulle daardie waarheid begrawe, as hulle versuim om dit in die lewens van ander te belê, as hulle verskonings maak oor die moeilikheid van die taak of die vyandigheid van die kultuur, hulle die volle toorn van die terugkerende Meester sal ondervind.

才幹的比喻不是關於發揮你個人最大潛力的自助課程。它不是關於財務投資的資本主義比喻。它不是「發現你的恩賜」的鼓勵。它是一個灼熱的、令人恐懼的、末世論的警告，主要針對那些被託付上帝的真理和教導職分的人——牧師、神父、神學家、神學院畢業生、各種屬靈教師——如果他們埋藏那真理，如果他們未能將它投入他人的生命中，如果他們對任務的艱難或文化的敵意找藉口，他們將面臨歸來之主人的全部烈怒。

The refusal to teach truth is **lazy** (*oknēros*) because it takes the path of least resistance. The making of excuses is **evil** (*ponēros*) because it refuses to acknowledge personal responsibility and instead blames God, blames the congregation, blames the culture—anything to avoid admitting that the servant simply chose comfort over obedience.

Die weiering om waarheid te onderrig is **lui** (*oknēros*) omdat dit die pad van die minste weerstand neem. Die maak van verskonings is **boos** (*ponēros*) omdat dit weier om persoonlike verantwoordelikheid te erken en in plaas daarvan God blameer, die gemeente blameer, die kultuur blameer—enigiets om te vermy om te erken dat die dienskneg bloot gemak bo gehoorsaamheid gekies het.

拒絕教導真理是懶惰的（*oknēros*），因為它走阻力最小的路。編造藉口是邪惡的（*ponēros*），因為它拒絕承認個人責任，反而責怪上帝、責怪會眾、責怪文化——任何東西都行，只要避免承認僕人只是選擇了舒適而非順服。

Let every pastor, every priest, every teacher, every seminary graduate examine himself in light of this parable. You are a *doulos*. You have been given *talanta*. The *talanta* are not yours—they are your *kyrios's*. He is coming back. He will reckon. And the question

will not be "Were you popular?" or "Were you comfortable?" or "Did you avoid controversy?" The question will be: "What did you do with what I gave you?"

Laat elke pastoor, elke priester, elke leraar, elke seminarie-afgestudeerde homself ondersoek in die lig van hierdie gelykenis. Jy is 'n *doulos*. Jy het *talanta* ontvang. Die *talanta* is nie joune nie—dit is jou *kyrios* s'n. Hy kom terug. Hy sal afreken. En die vraag sal nie wees "Was jy gewild?" of "Was jy gemaklik?" of "Het jy kontroversie vermy?" nie. Die vraag sal wees: "Wat het jy gedoen met wat Ek jou gegee het?"

讓每一位牧師、每一位神父、每一位教師、每一位神學院畢業生在這個比喻的光照下省察自己。你是 *doulos*。你已被賜予 *talanta*。那些 *talanta* 不是你的——它們是你 *kyrios* 的。祂要回來。祂要清算。而問題不會是「你受歡迎嗎？」或「你舒服嗎？」或「你避免了爭議嗎？」問題將是：「你用我給你的做了什麼？」

May God grant us all the courage to invest rather than bury, to speak rather than silence, to obey rather than excuse. For the Master is coming. And He expects a return.

Mag God ons almal die moed skenk om te belê eerder as te begrawe, om te praat eerder as stil te bly, om te gehoorsaam eerder as verskonings te maak. Want die Meester kom. En Hy verwag 'n opbrengs.

願上帝賜予我們所有人勇氣去投資而非埋藏，去說出而非沉默，去順服而非找藉口。因為主人要來了。祂期待回報。

Soli Deo Gloria.

Aan God alleen die eer.

唯獨榮耀歸於上帝。